

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/6/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115011020
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugeľ
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8115011020.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugeľa a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Petra Farkaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.04.2016, v trestnej veci proti obžalovanému D. S., pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/92/2015 zo dňa 13.01.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného D. S..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov uznal obžalovaného D. S. za vinného zo zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 16.04.2015 v presne nezistenej dobe od 17.00 hod. do 20.00 hod. v obci Hermanovce na brehu potoka oproti rímsko - katolíckemu kostolu po tom, ako sa prechádzal s mal. E. T., nar. XX.XX.XXXX, pristúpil k nemu, stiahol mu tepláky pod kolená a začal ho obchytávať v oblasti genitálií a následne, keď maloletý chcel ujsť, tento maloletého E. T. buchol päšťou do brucha, hodil ho tvárou k zemi, držal mu ruky za chrbtom a zozadu vnikol penisom do jeho konečníka najmenej 4-krát, pričom opäť po nezistenej dobe penis z konečníka vytiahol, na čo maloletý sa snažil ujsť domov, čo sa mu aj podarilo, kde mu bola privolaná RZP, ktorou bol prevezený na ošetrovanie do FNsP - Prešov, kde bola zistená palpačná bolestivosť ľavej paže, bez ďalších známkok poranenia, pričom rektálne vyšetrenie nebolo možné vykonať z dôvodu, že maloletý sa tomu bránil, pričom k iným zraneniam maloletého nedošlo.

Uložil mu za to podľa § 200 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. pri neexistencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zák. a neexistencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zák., § 49 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní sedem rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. uložil ochranné liečenie psychiatrické ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku, po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, do zápisnice o hlavnom pojednávaní zahlásil odvolanie obžalovaný. Odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu, pričom v dôvodoch odvolania uviedol, že súd prvého stupňa sa nevyrovnal náležitým spôsobom so všetkými dôkazmi, ktoré po vykonanom dokazovaní mal k dispozícii. Obžalovaný počas celého hlavného pojednávania ako aj v prípravnom konaní ku skutku, ktorý je mu kladený za vinu sa nedoznal. Je pravdou iba tá skutočnosť, že s maloletým bol pri kostole, ale nechcel mať s ním nič spoločné. Taktiež je pravdou, že pred policajtmí sa sčasti priznal ku spáchaniu skutku, avšak bolo to iba z toho dôvodu, že sa bál a mal strach, že pôjde do basy. Podľa jeho názoru, súd sa zákonným spôsobom nevysporiadal s lekárskou správou I.. I. M.. V zmysle tejto správy nijaké krvácania a trhliny, ktoré by mohli svedčať pre znásillenie alebo pre nejaké násillne vniknutie pri vonkajšom vstupe do konečníka, neboli zistené. Tento objektívny

dôkaz jednoznačne svedčí o tom, že sa žalovaného skutku tak, ako je opísaný v obžalobe nedopustil. Ak podľa svedkov mal maloletý zakrvavené odevné zvršky, tak v prípravnom konaní malo byť znaleckým dokazovaním potvrdené alebo vyvrátené, či krv na týchto zvrškoch je maloletého, resp. pochádza od niekoho iného. Avšak tento dôkaz, ktorý by jednoznačne potvrdil alebo vyvrátil jeho obranu v prípravnom konaní zadovážený nebol, aj keď vzhľadom na okolnosť a závažnosť prípadu zadovážený mal byť.

Bez týchto dôkazov súd nemohol jednoznačne prijať záver, že spáchal žalovaný skutok, a preto aj v zmysle zásady in dubio pro reo navrhol, aby odvolací súd ho spod obžaloby v celom rozsahu oslobodil.

Krajský súd na základe odvolania obžalovaného v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd rozhodnutie o vine a treste obžalovaného odôvodnil tým, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný. Uviedol, že bol v Prešove u bratov, kde sa náhodne stretol s tými z Hermanoviec a matka J. ho poslala pozbierať niečo ku kontajnerom, toto pozbieral a priniesol ku matke tých bratov a tá ho poslala do Hermanoviec. On, keď tam prišiel, bolo to tam špinavé, F. Q. ho poslala na drevo, ona predtým hľadala J., J. prišiel za ním a obžalovaný mu povedal, že nechce s ním mať nič spoločné, len nech mu ukáže, kde sú drevá. Myslel si, že tento mu ukáže, kde sú drevá, ale on mu ukázal kostol a potom si na neho vymyslel, že mu stiahol tepláky, udrel ho do brucha, ale to J. mu vyznal lásku, na čo mu obžalovaný povedal, že je ešte malý, že nechce mať problém s ním, ani s jeho švagrinou, ani s rodičmi. Išli na zastávku počkať jeho rodičov, J. chcel skočiť na cestu pod auto, tak prišli večer, niesol im drevo a F. Q. mu povedala, že čo spravil tomuto chlapcovi, na čo on povedal, že nič nespravil, kde mu F. povedala, že buď sa prizná alebo dostane facky, tie aj dostal a tak na neho zavolala políciu, kde im povedal, že to nie je pravda, ale tí mu povedali, že keď sa neprizná, dostane pendrekom. Obžalovaný ďalej pokračoval, že J. nemal vôbec nič stiahnuté, a keď mu J. vyznal lásku, a keď mu povedal, že to odmieta, že nepotrebuje jeho, sotil ho nabok, že nechce mať s ním nič spoločné.

Následne okresný súd prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania zo dňa 17.04.2015, z ktorej vyplýva, že keď išiel do lesa, stretol J. U., ktorého poznal dlhšie. Cestou mu povedal, aby si ľahol na zem, on sa tomu bránil. Kýval so zadkom, že to nechce. Povedal mu, aby sa vyzliekol a on si stiahol nohavice, obžalovaný si tiež stiahol nohavice a povedal mu, aby si ľahol bruchom na zem, obžalovaný si ľahol na neho a penisom mu vnikol do konečníka, asi tak na polovicu a snažil sa s celým penisom vojsť do vnútra, ale nešlo to, poškodený sa bránil a dvíhal a chcel ujsť. Určite to nebolo dobrovoľné z jeho strany. Násilie, aby si ľahol, obžalovaný nepoužil, on chcel vstať a ujsť, ale napriek tomu zostal obžalovaný ležať na ňom, aby vnikol penisom do jeho konečníka. Vnikol jedenkrát, ale snažil sa dostať penisom do konečníka, ale poškodený sa hádzal na zemi, ejakuláciu nemal. Videl, že to nechce, a keďže nemohol s penisom hlbšie ísť, vstal, obliekol sa a obliekol sa aj poškodený a utiekol. Obžalovaný si nevšimol, aby poškodenému tiekla zo zadku krv. Bol z toho vystrašený, preľaknutý, nič obžalovanému nehovoril. Ďalej uviedol, že to, čo spravil ľutuje a hanbí sa za to.

Pri výpovedi zo dňa 4.6.2015 vypovedal, že keď išiel do lesa, prišiel za ním J., ktorému povedal, aby sa šli poprechádzať. Išli hore ku kostolu a poškodený mu hovoril, že ho chce. Obžalovaný mu povedal, že ho nechce, ale J. si vyzliekol tepláky, slipy a povedal mu, aby mu vyfajčil penis, na čo on mu povedal, že nie, potom si J. obliekol tepláky. Keď prišli k nim, sa ich F. spýtala, že čo tak dlho robili a on jej povedal, že sa boli prejsť. Ona si myslela, že ho znásilnil, lebo tak sa podľa obžalovaného tvárila. Následne obžalovaný pomáhal nosiť drevo a tak mu dala F. facky a zavolala políciu, kde im obžalovaný povedal, že to nie je pravda. J. zobrala záchranka a on ukázal policajtovi miesto, kde sa to stalo. Vypovedal inak, ako dňa 17.04.2015 z dôvodu, že mal strach, bál sa, že pôjde do basy.

Pri odstránení rozporov v jednotlivých výpovediach uviedol obžalovaný, že na rozpory nevie odpovedať, vie ako sa to stalo, nie je to pravdou, nemal nič spoločné s poškodeným. J. prišiel do Prešova, mal rifle, potom mal tepláky, nie je pravda, že by ich mal vyzlečené, nie je pravda, čo je napísané, že J. ležal na zemi, nepovedal, aby mu vyfajčil penis, vyšetrovateľ sa pýtal také hlúposti na neho.

Ďalej bol vyslúchnutý svedok N. U., otec poškodeného, ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol na návšteve v Košiciach u dcéry a F. Q. prišla za ním a mu povedala, že S. D. znásilnil ich syna J. U., že

ho zobral a išli do lesa a popísala, že bol znásilnený zozadu. Viac sa ku skutku vyjadriť nevedel. Ďalej svedok uviedol, že sa ohľadom znásilnenia pýtal aj syna, ktorý mu tiež povedal, že ho znásilnil zozadu.

Z výpovede svedkyne F. Q. je zrejmé, že obžalovaný mal ísť na drevo, ale nevedela, že zoberie aj poškodeného. Poškodený nebol doma, čakala do noci, do deviatej a potom ho videla, že uteká vyplakaný domov a povedal jej, že D. sa s ním vyspal, že mu urobil také veci, že ruky mu dal dozadu, že mu stiahol dole tepláky a že robil s ním do zadku, že ho bolí zadok. J. bol skrvavený, mal krv na svetri aj na teplákoch. Ďalej svedkyňa uviedla, že následne zavolała políciu, policajti zavolaali sanitku a J. išiel na vyšetrenie. Pýtala sa aj obžalovaného, ktorý sa najprv nechcel priznať, ale keď mu dala facku, tak to priznal, nepovedal presne ako to s ním robil, ale kývol hlavou, že áno. Ona nevedela, že obžalovaný je na chlapcov.

Z výpovede svedkyne z prípravného konania okresný súd zistil, že poškodený povedal, že ho obžalovaný hodil na brucho na zem a že sa s ním vydzigal, povedal ešte, že mu ešte D. vyfajčil kokot, že mu dal D. facku na tvár, že mu dal ruky dozadu, keď mu J. povedal, nech ho pustí domov. D. stiahol tepláky a potom sa s ním vyspal. Svedkyňa, keď hovorila s obžalovaným a dala mu facky, tak je povedal, že je to pravda, že J. kuril pišák, a že sa s ním vyspal do zadku a pritom sa smial jej do tváre.

Z výpovede svedka I. I. M. je zrejmé, že chlapec bol privezený sanitkou a vyšetrenie bolo veľmi obtiažne. Chlapec bol ustráchaný, uplakáný, nedalo sa ho dotknúť. Potom ho na to vyšetrenie nejako prehovorili, aj keď to bolo náročné, aby ho mohli vôbec vyzliecť a pozrieť, či nemá nejaké modriny, resp. rany. Nejaké veľké modriny po tele nemal, ale bol to krátky časový interval, aby sa nejaké veľké modriny vyvinuli. Jedna modrina bola na ľavej paži, iné nejaké vonkajšie známky poranenia nemal. Keď mu chcel vyšetriť konečník a per rectum, tak sa veľmi bránil, bol problém dať ho ľahnúť a nejako sa dostať k tomuto konečníku a bolo to takmer nemožné ho tým spôsobom vyšetriť. Priamo a per rectum ten konečník nebol vyšetrený, len okolie konečníka sa mu podarilo pozrieť. Tam vonkajšie známky, pri vonkajšom análnom otvore, nejaké krvácanie a trhliny, ktoré by mohli svedčiť pre znásilnenie, pre nejaké násilné vniknutie, pri vonkajšom vstupe do konečníka neboli. Zvonku na tele krvavé poranenie podľa lekára nemal, ale ako svedok uviedol, že poškodený tvrdil, že po tom styku, tom znásilnení, si utrel konečník, sa utrel do trička, lebo na tričku mal krvavú škvrnu.

Okresný súd vykonal dôkaz prehratím obrazovo - zvukového záznamu z výsluchu maloletého J. U., z ktorého vyplynulo, že tento bol vykonaný za účasti maloletého, tlmočníka U. H., psychologičky C.. N. Q., prokurátora okresnej prokuratúry N.. I. O., vyšetrovateľa ktp. I.. S. H. a zapisovateľky. Maloletý uviedol, že D. ho podzigal do zadku s pohlavným údom štyrikrát, on utekal, ale D. ho chytil za plece a dal mu dozadu ruky a chytil ho za hlavu. Stiahol z neho tepláky, zbil ho do brucha päšťou, zo zadku mu išla krv.

Vo veci bolo vykonané znalecké dokazovanie, pričom znalkyňa I.. S. X. - D., znalkyňa z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie psychiatrie a sexuológie, na hlavnom pojednávaní vypovedala, že spoločne s Dr. J. I. vyšetřili obžalovaného psychiatricky a sexuologicky a podrobili ho PPG vyšetreniu a o tomto vyšetrení spracovali písomný znalecký posudok, na závere ktorého trvajú. Psychiatrickým vyšetrením nezistili, že by menovaný trpel duševnou poruchou alebo tempore criminis, prechodnou duševnou poruchou, ktorá by mala vplyv na úroveň jeho rozpoznávacích a ovládacích schopností. Sexuologickým vyšetrením zistili, že obvinený je homosexuálny, jeho údaje o erotických vzťahoch so ženami, resp. s vekovo primeranými partnerkami, považujú za nedôveryhodné, nie sú prítomné známky transexuálnej orientácie, homosexualita sa nepovažuje za sexuálnu deviáciu. PPG vyšetrenie potvrdzuje homosexuálnu orientáciu, je však preferencia vekovo primeraných, teda dospelých partnerov. Pri vyšetrení nezistili pedofílnu proceptivitu, teda záujem o deti pod 10 rokov, ale vzhľadom na štruktúru sexuality a nedostatok fixovaných zábran a averzií v sexuálnych systémoch nevylučujú, že pri absencii alebo nemožnosti nájsť si vhodného, vekovo primeraného mužského partnera, môže kontaktovať aj chlapcov vo veku efébov, teda tých v pubertálnom veku, ktorí nie sú celkom jeho preferenčné vekové kategórie, ale možnosť, že by mohol kontaktovať aj chlapcov v malom veku, nevylučujú.

Znalkyňa ďalej pokračovala, že sexuologickú liečbu nenavrhujú, ale on mal navrhnutú ambulatnú psychiatrickú liečbu, a preto navrhuje, aby v tejto pokračoval.

Ďalej bola vyslúchnutá znalkyňa C.. N. Q., znalkyňa z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých, ktorá uviedla, že obžalovaný má abnormálne štruktúrovanú a nezrelú osobnosť,

v popredí ktorej je nestabilita, egocentrizmus, zúžené záujmy, plytké sociálne väzby a schizoidné zameranie smerom dovnútra s neadekvátnym sebahodnotením. Myslenie je formálne, strnulé, rozumové schopnosti sú v pásme ľahkej mentálnej retardácie a pravdepodobne je to potencované aj sociokultúrne. Ďalej uviedla, že jeho schopnosť správne vnímať, zapamätať si a reprodukovať je znížená, jeho osobnosť je emočne nestabilná a intenzívne emócie pôsobia rušivo na jeho mentálny výkon. Vedomá snahu javiť sa v lepšom svetle u neho nebola zistená. Jeho namerané lži skóre dosahujú vysokú normu. Jeho vzťah k poškodenému označila za vágny. Tento vzťah nie je výrazne pozitívne ani negatívne ladený. K prípadnej motivácii konania z psychologického hľadiska sa znalkyňa nevyjadrila, nakoľko obžalovaný skutok popiera. Jeho prognózu vo vzťahu ku protispoločenskému konaniu vyhodnotila ako neistú, až nepriaznivú. V pozitívnom smere však na túto prognózu môže vplyvať kvalitné prostredie s jasne stanovenými normami a priaznivý zdravotný stav obvineného.

Táto znalkyňa vypracovala aj znalecký posudok na poškodeného J. U., kde uviedla, že tento je osobnostne introvertovaný typ, sociálne a emocionálne nezrelý s nízkym mentálnym výkonom, kde vzťah k svetu je nezrelý, infatilný, správanie menej prispôsobivé s možnými regresnými prejavmi a sklonom k disimulácii a jeho rozumové schopnosti dosahujú spodnú hranicu pásma podpriemeru. Celková úroveň kognitívnej kapacity je podpriemerná, nie je však znížená natoľko, aby narúšala jeho schopnosť správne vnímať, zapamätať si a správne reprodukovať prežité udalosti. Znalkyňa vierohodnosť osoby hodnotí ako zachovalú, je však u neho prítomná tendencia k disimulácii, k snahe javiť sa v lepšom svetle a popisovať svoj sebaideál, namiesto reality smerom k vlastnej osobe. K predmetnej veci však uviedla pomerne relevantné informácie a nezistila vedomú snahu poškodiť obvinenému. Vzťah poškodeného k obvinenému označila za negatívny, nakoľko konanie obvineného poškodenému spôsobilo bolesť, strach, ohrozenie, poníženie a prežitie negatívnych emócií. Ďalej uviedla, že poškodený nejaví známky ujmy, ktorá by vznikla konaním obvineného v súvislosti s vyšetrovaným skutkom, nezistila u poškodeného patologickú úzkosť, dekompenzáciu, ani iné klinicky významné abnormálne znaky, ale poškodeného neodporučila opätovne vypočúvať v trestnej veci. Ďalej uviedla, že nie je pravdepodobné, aby intelektová úroveň poškodeného bola na takej úrovni, aby si bol schopný skutok na obžalovaného vymyslieť.

Ďalej okresný súd vykonal a vyhodnotil listinné dôkazy a to lekársku správu I. I. M., správu FNŠP J.A. Reimana v Prešove a správu Psychiatrickej nemocnice Michalovce. Z odpisu z registra trestov zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 3-krát súdne trestaný a nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Z tohto odpisu zároveň vyplýva, že trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 21.2.2014, sp. zn. 1T/19/2014 bol uznaný vinným z prečinu podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní štyroch mesiacov s jeho podmieneným odkladom pri určení skúšobnej doby v trvaní jedného roka. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 16.6.2014, a teda skúšobná doba plynula do 16.6.2015.

Zo správy Spojenej školy internátnej Prešov vyplýva, že škola disponuje len pedagogickou dokumentáciou, v ktorej údajne možné sexuálne zneužívanie zaznamenané nebolo. V rámci nariadenej ústavnej starostlivosti bol spis ohľadne obžalovaného odstúpený Detskému domovu SLON Šarišské Michalany.

Zo správy Detského domova SLON Šarišské Michalany vyplýva, že nie je evidovaný žiadny priestupok v zmysle sexuálneho zneužívania alebo obťažovania, ani taký, ktorý by sa týkal obžalovaného S., ktorý sa nachádzal v zariadení od 1.9.2009 do 17.3.2011, kedy odišiel na vlastnú žiadosť k biologickým rodičom. Podľa správy sa jednalo o chlapca mentálne retardovaného s poruchami správania. Bol opakovane hospitalizovaný na psychiatrických oddeleniach, bol emocionálne nevyrovnaný, boli prítomné agresívne výbuchy, záchvaty zúrivosti, fyzické útoky na deti i zamestnancov. Opakovane rozbíjal zariadenie detského domova, vyhrážal sa podrezaním žíl. Niekoľkokrát bola privolaná RZP a polícia. Správanie obžalovaného bolo ovplyvňované jeho náladami, ktoré sa často menili, kde jeho reakcie boli neadekvátne k podnetom. Často si vymýšľal, manipuloval, aby dosiahol svoj cieľ. V starších psychologických aj výchovných hodnotiacich správach je uvádzané, že podľa slov chovancov sa im obžalovaný ponúkal a po ich odmietnutí sa im vyhrážal a vymýšľal rôzne obvinenia.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôkazy ako aj ďalšie dôkazy, ktoré okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní a po ich vyhodnotení v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospel okresný súd k záveru, že skutok sa stal a tento spáchal obžalovaný D. S.. Následne kvalifikoval konanie obžalovaného

ako zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., nakoľko obžalovaný násillne donútil iného k análnemu styku a tento čin spáchal na chránenej osobe.

Pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmery konštatoval okresný súd, že obžalovaný je hodnotení všeobecne. Pri posudzovaní pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd nezistil žiadnu z poľahčujúcich okolností podľa § 36 Tr. zák. a z priťažujúcich okolností s poukazom na § 37 Tr. zák. takisto nezistil žiadnu, ale nemohol nezobrať do úvahy, že skutok bol spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Vzhľadom na závažnosť skutku ako aj okolnosť, že súd nezistil žiadne mimoriadne okolnosti v zmysle § 39 Tr. zák., uložil mu trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby a to vo výmere sedem rokov, kde tento trest považoval okresný súd na dosiahnutie účelu Trestného zákona a to individuálnej, ako aj generálnej prevencie za dostatočný. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin, zaradil ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Vzhľadom na závery znaleckého posudku znalcov I.. S. X. - D. a I.. J. I. uložil obžalovanému aj ochranné ambulantné psychiatrické liečenie.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania obžalovaného ako aj dôkazov, ktoré boli vykonané okresným súdom dospel k záveru, že okresný súd na zistenie skutkového stavu vykonal všetky dôkazy tak, ako to má na mysli ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy aj náležitým spôsobom v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil. Aj krajský súd je toho názoru, že z vykonaných dôkazov tak priamych ako aj nepriamych je preukázaná trestná činnosť obžalovaného. V tejto súvislosti poukazuje krajský súd na výpoveď maloletého J. U., kde tento vo svojej výpovedi usvedčal obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku. Ďalej poukazuje na výpovede obžalovaného zo dňa 17.4.2015 a výpoveď pred sudcom okresného súdu pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na vzatie obvineného do väzby, kde obžalovaný v podstate priznal spáchanie žalovanej trestnej činnosti. Následne pri ďalších výpovediach zo dňa 4.4.2015 a na hlavnom pojednávaní popieral spáchanie žalovanej trestnej činnosti, pričom na rozpory vo svojich výpovediach uviedol, že sa bál, že pôjde do väzby, a preto pred policajtmí priznal spáchanie žalovaného skutku.

Krajský súd ďalej poukazuje na výpoveď svedkyne F. Q., ktorá bezprostredne po tom, čo k nej prišiel poškodený, kontaktovala obžalovaného, ktorý po tom, čo ho jedenkrát udrela rukou po tvári, priznal spáchanie žalovaného skutku. Je potrebné poukázať aj na výpoveď svedka I.. I. M., z ktorej vyplýva psychický stav maloletého poškodeného pri jeho vyšetrení, ako aj na skutočnosť, že maloletý pri vyšetrení uvádzal, že bol znásilnený obžalovaným.

Ďalej krajský súd poukazuje na závery znaleckých posudkov z odvetvia psychiatrie a psychológie tak na obžalovaného ako aj na poškodeného, kde znalci jednoznačne popísali, že obžalovaný má tendencie ku skresľovaniu výpovedí a je u neho zisťované vysoké lži skóre, pričom u poškodeného nepredpokladá znalkyňa, že by vzhľadom na jeho vek a kapacitu rozumovú by si mohol niečo také na obžalovaného vymyslieť.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôkazy ako aj ďalšie dôkazy, ktoré vykonal okresný súd potom aj krajský súd dospel k záveru, že z týchto dôkazov je jednoznačne preukázané, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, bol spáchaný a tento skutok spáchal obžalovaný D. S..

Správne okresný súd kvalifikoval konanie obžalovaného ako zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., nakoľko obžalovaný násillm donútil iného k análnemu styku a tento čin spáchal na chránenej osobe.

Pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmery nezistil krajský súd pochybenia okresného súdu. Trestná sadzba za predmetný skutok je v rozpätí sedem až pätnástich rokov, pričom v súlade so zákonom a s vykonanými dôkazmi dospel okresný súd k záveru, keď nezistil žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť a uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní 7 rokov. Tento trest podľa krajského súdu je trestom spôsobilým na nápravu obžalovaného a trestom, ktorý je primeraný aj k záveru znaleckého posudku z odvetvia psychológie, keď znalkyňa uviedla, že skutok nezanechá následky do budúcnosti na maloletom poškodenom.

V súlade so zákonom rozhodol okresný súd, keď obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za iný úmyselný trestný čin. (§ 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.)

Ako to vyplýva zo záverov znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie znalci navrhli uloženie ochranného psychiatrického liečenia ambulantnou formou a to vzhľadom na doterajšiu liečbu obžalovaného, a preto v súlade s týmto návrhom ako aj zisteným zdravotným stavom obžalovaného je rozhodnutie okresného súdu, keď obžalovanému uložil v zmysle ustanovenia § 73 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., aj ochranné liečenie psychiatrické ambulantnou formou.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.